

NU TOȚI SUNT INFECTAȚI DAR TOȚI SUNT AFECTAȚI

de *Daniel Lucescu*

Nu toți sunt infectați cu HIV /SIDA dar oamenii care trăiesc cu acest virus au ajuns în 2006 la peste 40 de milioane în întreaga lume, din care 26 milioane din cei infectați cu HIV îl poartă în partea de sud a Africii unde trăiesc numai 2% din populația lumii.

Aceasta face ca Africa să fie cea mai afectată de acest virus, tot aici, Swaziland, fiind țara ce are cel mai mare procent de populație (33%) care trăiește cu virusul HIV.

Statistica la nivelul anului 2005, 4.1 milioane noi infectați cu HIV iar 2.9 milioane au murit datorită SIDA. HIV, Virusul Imunodeficienței Umane este un virus care atacă sistemul imunitar al omului, slăbind astfel capacitatea organismului de a se apăra împotriva bolilor.

SIDA, Sindromul Imunodeficienței Dobândite (AIDS, „Acquired Immune Deficiency Syndrome”) este o „defecțiune” a sistemului imunitar dobândită și nu moștenită genetic .

Virusul HIV este un retrovirus care atacă limfocitele T (celule albe din sânge).

SIDA este un stadiu avansat al infecției cu virusul HIV. SIDA este un sindrom și nu o boală în sine care denumește totalitatea bolilor asociate infecției cu virusul HIV. În acest stadiu pacientul va muri de infecții secundare (gripă, pneumonie, infecții ale pielii, etc) datorită faptului că organismul nu se poate apăra, sistemul imunitar fiind distrus de virusul HIV.

Infecția cu HIV decurge în mai multe etape:

1. Etapa Acută 4-6 săptămâni, când apar simptome asemănătoare cu gripa, temperatură, grețuri, transpirație. Nu sunt observate de pacient sau lipsesc. Pentru o diagnosticare corectă este necesar Testul HIV rezultatul pozitiv indicând prezența virusului HIV.

Iunie 27 este în America, Ziua Națională pentru Testare HIV, campanie anuală organizată de Asociația Națională a Oamenilor cu SIDA din USA care încurajează pe cei cu risc de a fi infectați să primească voluntar consiliere și testare.

Din cei 40 milioane de oameni infectați numai 20% din cei HIV infectați din țările slab dezvoltate știu statutul lor HIV, în timp ce în țările dezvoltate situația este mai bună, dar totuși în SUA aproximativ 25% din cei infectați nu-și cunosc statutul HIV, în timp ce în Europa 30% sunt în această situație. Medicamentele pot încetini evoluția HIV și pot ține pacientul în viață, numai când cei infectați știu statutul lor, căutând astfel tratament și este mai puțin posibil să infecteze și pe alții.

2. Etapa latentă de boală. Durează câțiva ani și se înmulțesc virușii HIV.

3. Etapa în care simptomele sunt identice cu cele din fază acută de boală cu diferența că nu mai dispar.

4. Etapa de boala SIDA când apar bolile care definesc un pacient seropozitiv, boli care sunt inofensive la un pacient sănătos.

Nu există la ora actuală după zeci de ani de la apariția virusului un vaccin împotriva lui ci numai tratament pentru încetinirea progresului virusului în organism, fără posibilitatea vindecării totale. Izbucnirea etapei 3 și 4, precum și evoluția bolii poate fi încetinită prin medicamente antiretrovirale. Terapia HIV trebuie începută imediat și tratamentul nu trebuie să fie întrerupt pentru a evita producerea de rezistență la medicamente, motiv pentru care trebuie respectat cu strictețe orarul de terapie. Așa este o viață cu HIV /SIDA a celor infectați și afectează viața familiei lor.

Un raport al Organizației Mondiale a Sănătății din 2006 arată că numai 28% din cei cu HIV au acces la medicamente antiretrovirale care pot salva viețile lor. Situația aceasta face ca să fie cunoscut „Dezastrul Demografic” în jumătatea de sud a Africii unde speranța de viață a scăzut dramatic la mai puțin de 40 de ani. Până în 2025 se așteaptă ca țările cele mai afectate de virus HIV din Africa să piardă jumătate din populația între 35-59 de ani și peste o treime a celor sub vârsta de 15 ani. Aceasta face comunitatea să piardă membrii ei cei mai productivi economic, care produc pentru copiii lor și pentru generația în vârstă a familiei lor, atât pentru casa lor cât și pentru comunitate.

Afectarea familiei și a societății afectează copiii care rămân orfani. Exemplu în Zimbabwe aproape 1 milion de copii și-au pierdut unul sau amândoi părinți datorită SIDA de la începutul epidemiei și până în 2004.

Impactul HIV/SIDA se manifestă și la nivel micro și macroeconomic. Țările sărace cele mai afectate de virus vor cunoaște și o mai mare creștere a sărăciei, lipsa de hrană și vulnerabilitate la boli. Majoritatea veniturilor din aceste țări provine din agricultură și în multe țări din Africa 70% din populație se întreține din acest sector. Țările din Africa încearcă să atragă noi investitori, dar HIV/SIDA are o mare influență în acest sens. Reducerea forței de muncă

dintre cei mai experimentați și înlocuirea lor cu lucrători mai tineri. Muncitorii pleacă datorită bolii, sunt obligați să poarte de grijă altor membrii din familie infectați, nevoia de a participa la funeraliile colegilor de munca, afectează afacerile economice în Africa. De exemplu personalul din Namibia au petrecut într-un an 10% din timpul lor participând la funeralii.

Stigmatizarea și Discriminarea au de asemenea rezultate negative în Africa creând un climat de frică, secretomanie și rușine facilitând noi HIV infecții și imposibilitatea de a cunoaște evoluția SIDA. Există o autostigmatizare influențată de societate și apoi lucrătorii din sistemul de sănătate care se tem de infectare pentru că nu simt că au destule măsuri de protecție împotriva infectării, ori că simt că resursele sunt risipite pentru oameni care oricum vor muri prematur.

Femeile și fetele tinere au o mai mare susceptibilitate la transmiterea HIV datorită factorului biologic în comparație cu bărbații. Inegalitatea în fața legii face ca în țările din jumătatea de sud a Africii femeile să fie mai vulnerabile. Ele nu au aceleași drepturi și statut legal ca și bărbații, nu au dreptul la proprietate personală sau moștenire în urma decesului soțului. Violența împotriva femeilor, expunerea la sex forțat, este văzută ca o măsură normală de disciplinare mai degrabă decât un abuz.

Lipsa de educație și mentalitatea dominată de prejudecăți fac inefficiente uneori măsurile de prevenire a transmiterii HIV de la mamă la copil prin alăptare. Orice femeie care ar fi văzută hrănind copilul ei cu „baby formula” ar fi stigmatizată ca fiind testată pozitiv cu HIV, și nici o femeie nu vrea aceasta.

Toate acestea și multe altele arată de ce au ajuns africanii să spună „Nu toți suntem infectați dar toți sunt afectați.”

Transmiterea virusului HIV se face pe trei căi principale; contactul sexual, contaminarea prin contactul cu sânge și alte fluide ale corpului uman. Prin transfuzia de sânge neverificat, folosirea de ace de seringă nesterilizate sau refolosirea lor de către consumatorii de droguri. A treia cale este transmiterea de la mamă la copil în timpul sarcinii sau la naștere, sau prin alăptarea copilului născut.

Având în vedere că problema HIV/SIDA nu este una izolată ci este prezentă într-un context mai larg de factori ca și sărăcia, inegalitatea dintre sexe, conflictele interne și regionale, gândirea fatalistă precum și o componentă morală importantă dat fiind modul ei de transmitere, eradicarea acesteia cere unirea eforturilor tuturor.

În cuvântul său către națiune în 28 ianuarie 2003, președintele Bush a anunțat înființarea „PEPFAR/Emergency Plan” Planul de Urgență al Președintelui pentru Eradicarea SIDA, la nivel mondial. Este cel mai mare angajament făcut vreodată de o țară într-o inițiativă de combatere a unei singure boli la nivel mondial -5 ani, 15 bilioane de dolari.

Prin acest plan de urgență Guvernul SUA conlucrează cu alte organisme internaționale, naționale și lideri locali pentru a sprijini prevenirea, tratamentul și purtarea de grijă a celor infectați cu HIV/SIDA.

Anul acesta, în 30 mai, Președintele Bush a cerut Congresului American să aprobe dublarea sumei propuse la 30 bilioane de dolari în lupta împotriva HIV/SIDA pentru următorii 5 ani. Până în prezent „Emergency Plan” a asigurat tratamentul pentru 1,1 milioane de bărbați, femei și copii prin programe bilaterale în cele 15 țări în care s-au concentrat eforturile, 12 țări din jumătatea de sud a Africii, Guyana, Haiti și Vietnam și și-a propus să asigure tratamentul pentru încă 2 milioane de persoane infectate cu HIV în următorii 5 ani.

Prevenirea este un semnificativ factor împotriva extinderii infecției HIV/SIDA. Dacă numărul celor infectați va crește, va crește și numărul celor care au nevoie de tratament și de îngrijire.

Pe lângă eforturile de prevenire și tratament este nevoie să se asigure purtarea de grijă a celor orfani și a copiilor vulnerabili, fapt pentru care „Emergency Plan” și-a propus să poarte de grijă pentru încă 10 milioane.

Într-un raport despre HIV/SIDA în jumătatea de sud a Africii se spune că în ciuda unor enorme resurse alocate în această luptă viitorul țărilor din zonă este incert. Fără o largă prevenire, tratament și testare epidemia HIV va continua să crească în Africa. ONU a prezis că până în 2025 dacă nu se iau măsuri mai mari 38 de țări din Africa vor avea o populație cu 14% mai puțin decât în condițiile lipsei HIV/SIDA.

Cei de făcut! Oricum epidemia HIV/SIDA nu poate fi înfruntată numai de evanghelici este nevoie de cooperarea tuturor guvernelor, oamenilor de afaceri, organizații neguvernamentale, și biserici. Pastorul Rick Warren cunoscut în angajamentul lui în lupta împotriva HIV/SIDA, mărturisea într-un interviu că a fost provocat de ceea ce făcea o biserică din Africa în care 50 de adulți purtau grijă de 25 de orfani victime ale HIV/SIDA. El a realizat atunci că acea mică biserică făcea mai mult decât biserica lui care este foarte mare. Dumnezeu, spunea el i-a arătat că sunt 5 uriașe spirite rele la nivel mondial, foamea spirituală, conducere coruptă, sărăcie, boli, analfabetism și că biserica poate confrunta acești uriași prin planul numit „PEACE”: înființarea de biserici noi, echiparea de lideri, asistarea săracilor, îngrijirea bolnavilor și educația noii generații.

Anul trecut 9 dintre cei mai influenți creștini au lucrat cu Centru pentru Studii Misionare din Oxford, pentru a vedea cum congregațiile creștine pot contribui în lupta împotriva HIV/SIDA. Într-un raport de 75 de pagini au așternut cunoștințele acumulate pe teren în Africa, America Latină și Asia, concluzionând că: Congregațiile creștine trebuie mai eficient să facă ceea ce în mod special sunt calificate, să contribuie alături de alte grupuri creștine și seculare care lucrează la nivel internațional și național.. Căile de a ajuta, prin a procura tratament acum disponibil tot mai mult,

purtarea de grijă pentru orfani, biserica sănătoasă nu are rival în a lucra la eradicarea rădăcinilor acestei maladii, testarea HIV, consilierea, prevenirea transmiterii de la mamă la copil, plătiind taxele școlare pentru orfani, ajutoare alimentare, „plângând cu cei ce plâng” .

O teologie biblică a sexualității care afirmă abținerea înainte de căsătorie, credințioșia față de partener după credințioșie și cea mai mare și unică contribuție care rămâne este împărțirea evangheliei care oferă iertare și puterea de a te schimba moral.

Faptul că răspândirea și prevenirea răspândirii este legată de elemente de moralitate sexuală, ar fi oportun să ne reamintim că starea de păcat a omenirii descrisă de apostolul Pavel în scrisoarea sa către creștinii din Roma secolului unu este cauza acestei epidemii și a altora. „Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în conștiința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestamate ca să facă lucruri neîngăduitei-a lăsat pradă necurăției să urmeze poftele inimilor lor, așa că își necinstesc singuri trupurilei-a lăsat în voia unor patimi scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuințarea lor firească într-una care este împotriva firii, tot astfel și bărbații au părăsit întrebuințarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase și au primit în ei înșiși plata cuvenită pentru rătăcirea lor.”

Deși consecințele HIV/SIDA se extind dincolo de persoane care s-au complăcut în comportament păcătos și afectează persoane inocente, asta este explicația din punct de vedere spiritual a stării generale a lumii după căderea în păcat și oferta lui Dumnezeu prin Hristos pentru o lume și o viață lipsită de suferințe și de epidemii.

Nu toți sunt infectați dar toți sunt afectați.